

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Grško-turški konflikt.

(6. april 1821. — 6. april 1897.)

Minoli terek je bil za mlado grško kraljestvo zgodovinsko preznamenit dan. Baš pred šestinsedemdesetimi leti, t. j. v prvih dneh aprila l. 1821. drli so Mainoti bojovito in dobro oborczeni v mesinsko planjavo, v arkadskem pogorju je dvignila insurrekcija iz nova svojo glavo, bojaželjni nadškof patraški, Germanos, pa je razvil zastavo ustaje, na kateri se je bleketalo geslo: Turki, poberite svoja kopita iz dežele Grkov! Žarka, s krvjo od slavnih pradedov podedovana domovinska ljubezen, katera se je vsled krutega turškega zatiranja še pomnožila, je vodila tedaj Grke v boj za rodno zemljo in svobodo. In mali grški narodič je baš sedaj pred šestinsedemdesetimi leti izvršil resnično junaška dela, oprostivši svojo ljubljeno domovino suženske verige in poklonivši ji staro svobodo, pa novega nezavisnega vladarja.

Minoli terek so praznovali Grki v Atenah z največjo slovesnostjo ta velevažni zgodovinski dogodek. A čudno! — kakor pred 76 leti, doneli so tudi sedaj po atenskih ulicah: „Proč Turki! — Živela vojska! — Živel kralj!“ — Kakor pred 76 leti hité grški prostovoljci od vseh strani pomagat domovini, na tesalski meji pa stoji še pod vodstvom kraljevega sina, prestolonaslednika Konstantina od nog do glave oborožena armada, da napade cncstr n reje zbirajoče se Turke.

Grški narod je trdno pričakoval, da napové Grčija vojno že 6. aprila. Ker se pa to ni zgodilo, pojavlja se v nekaterih krogih že glasna nevolja, in govori se, da hočejo prostovoljci sami izzvati Turke v boj, s tem pa primorati tudi grškega kralja, da izda svoji vojski ukaz, da prestopi mejo! Vender menda do tega ne pride, ker vsa znamenja kažejo, da bode blokada grških pristanišč po ladjevju evropskih velevlastij prestolonasledniku Konstantinu znamenje, da prekorači mejo in začne vojno. —

Grški zunajni minister obdolžnje javno velevlasti, da so one same krive s svojim postopanjem glede reševanja krečanskega vprašanja, da se je

turško-grški konflikt tako zelo poostiril. Isti ministar tudi zatrjuje, da bukne v tistem hipu, ko nastane vojna mej Grki in Turki, v Macedoniji iz nova ustanek, in da se premakne na to i bulgarska vojska. Grški zunajni minister trdi torej, da spravljajo v nevarnost evropski mir prav ona in ista velevlastniška ladjevja, ki so bila odposlana, da zabranijo vsled Krete kalenje miru! — Dasi pa grški minister s svojim obdolževanjem velevlastij očividno pretirava, je resnično vender le to, da po stopajo velevlasti v svojih posvetovanjih in odrejanjih mnogo prepočasno, da so pacifikacijska sredstva evropskih ladjevij prav polovičarska in netiyo velevlasti s svojim cincanjem in neodločnim premišljanjem samo razburjenost mej interesovanima narodoma, ki si mora končno dati duška. Saj je vender čudno in do cela nerazumljivo, da ladjevje in pomočne čete vseh šestih vlastij po preteku tednov niti tega še niso dosegle, da bi se umaknile s Krete grške in turške čete! Mesto, da bi se izvršil ta glavni pogoj krečanske pacifikacije, čepé admirali komodno v različnih pristanih, gledajo kako se insurgenti pobijajo s Turki, ali sem ter tja še sami malo pomagajo pretepati se! — Tudi blokada Pireja niti doslej še ni izvršena radi pomišljanja različnih državnih zastopnikov.

In tako brčas vse graje ruskega ministerstva in vsa zavlačevanja angleške vlade ne dosežejo drugzega, nego da se vname na tesalski meji boj mej fanatično se sovražejima narodoma. Potem bodo morale velevlasti blokada grških pristanišč takoj zopet opustiti, pa čakati, kako rasloči mej Grki in Turki vojna usoda. Polkovnik Vassos na Kreti že preti, da se pridruži s svojimi četami ustašem ter da se umakne z njimi v nedostopno gorovje Spbakija, od koder ga ne prežene nikdo. Istočasno pa se morda vname na Balkanu ljut boj, ki more postati še nedogledne usodnosti.

Danes pa je vsa bodočnost še povsem nejasna in nedoločena! Dejstvo ostane le, da so denarna in bojna sredstva pri obeh narodih jako nedostatna in da je v slučaju vojne katastrofa neizogibna.

Državni zbor.

Na Dunaju, 8. aprila.

V današnji seji je zbornica nadaljevala razpravo o nujnih predlogih glede galiških volitev.

Začetkom zbornice je dr. Stranšký predlagal, naj se stavljeni predlogi odkazejo legitimacijskemu odseku, da se eventualno ozira na različne, v debati izrečene navedbe, kadar bode razpravljalo o verifikaciji volitev. Govornik je rekel, da naj se s to stvarjo bavijo sodišča, ker poseben odsek ne more resnice tako dognati, kakor sodniki. Sicer pa mora zbornica že vladi toliko zaopati, da vlada ve, kako treba v Gališki vladati. Socijalistom je samo na tem, da uprizore strankarsko demonstracijo zoper poljski klub in radi tega so se jim pridružile tudi druge stranke, katere zavidajo Poljake za njih ugodni položaj. Socijalisti ne bodo vladali v zbornici. Ni treba, da bi se uklanjali drugim strankam, a če ne bodo koncilijantni, so izgubljeni. Ker ni vzroka misliti, da je ministerski predsednik govoril neresnico, naj se vzprejme stavljeni predlog.

Socijalni demokrat Daszynski je priznal, da gre v Galiciji za politično moč, in da je namen boja, iztrgati jo vladi, duhovščini in šlabeti iz rok. Ko je bil cesar l. 1893. v Gališki je rekel, da je dežela izborna administrirana, zdaj pa toži Badeni, da tam z avstrijskimi zakoni sploh ni moč izhajati. Ljudstvo ni na nizkem nivoju, pač pa zakoni in grof Dzieduszycki, izvoljenec 34 volilcev, kateri se je čudil, da se upam govoriti jaz, katerega je izvolilo 23 000 kmetov in delavcev. Očita se nam, da smo postopali teroristično, a kar so storili vladni organi, to so male nekorektnosti. Umori in račenja volilcev so samo nekorektnosti, snovanje bralnih društev in volilni sbodi pa so groza terorizem. Res, da smo prezirali § 23. tiskovnega zakona, kateri prepoveduje kolportažo, a prezirajo ga tudi jezuitje. Ti razpredajo vsak mesec 140 000 izvodov raznih tiskovin, 140.000krat na mesec prestopijo tiskovni zakon, pa se jim nič ne zgodi. Dzieduszycki me je imenoval kosmopolita. Jaz sem 1000krat boljši rodoljub, nego vsa magnatska družal, ki zapravlja iz

LISTEK.

P o s e z ô n i.

II.

V minoli sezoni priredila je drama primeroma malo takih predstav, s katerimi smo bili popolnoma zadovoljni, katere so bile za naše razmere vzgledne. Večinoma so bile predstave srednjedobre, namreč nezadostno studirane in pomankljivo uprizorjene, dasi so se posamične moči počteno trudile in tudi osebnostno dosegle uspehe. Učakali smo pa tudi nekaj prav slabih predstav, mej katerimi zavzema prvo mesto zadnja predstava „Zapravljivca“.

Vzroki tej stari bolezni naše drame so vedno isti. Mej angaževanim osebjem so nekatere moči, ki se ne uče ali se ne utegnejo učiti, katere ne prihajajo k skušnjam in potem pokvarijo vsako predstavo. Personalno vprašanje je torej glavna stvar, katero je treba ugodno rešiti, če hočemo, da se drama povzdigne.

Predstave, kakeršne smo letos učakali, predstava Funtkove drame „Iz osvete“, potem „Marije Stuartove“, „Vojske v miru“, „Dom“ pričajo, da je tudi s sedanjim osebjem kaj doseči, da je moč z njim relativno jako dobro rešiti stavljenе teoretične nalge, samo če bi se vsi člani marljivo učili in

pridno vadili. Tudi z igralci druge in tretje vrste se dajo doseči lepi uspehi, če imajo kaj ambicije in se resno pripravljajo za nastop, saj glavna stvar ni, da bi briliral posamičnik, nego da se doseže harmoničen celokupen utis.

Vender tudi igralci niso jedini krivi, da drama ni uspevala. Vzroki so tudi še drugi. Veliko škodo dela komparzerija, katera je pri vsaki predstavi sestavljena iz družih, gledališča nevajenih elementov, katerih ni nikdar k nobeni skušaji, nego se šele pred predstavo v naglici pouče, kaj jim je storiti; a na kvar je drami tudi to, da ni dramaturga, kateri bi imel pri skušnjah prvo besedo in da ni pravega nadzorstva. Drama je prepuščena sama sebi in nihče ne kontrolira ne režiserja, ne igralcev, vrh tega pa se skušnje ne vrše na odru, nego v navadni sobi, kjer so temeljite skušnje nemogoče.

Ker je odšla gosp. Terševa, poiskati bode drugo ljubimko. Pri tem naj gleda intendantca, da dobi ljubimko, katera bo sposobna ne samo za tragedijo, nego tudi za veseligrjo, a če je količkaj mogoče, naj dobi tudi ljubimca.

Vse angaževane moči je po kontraktu zavezati, da morajo vsako, tudi največjo ulogo tekom 8 dnij nastudirati, kar gotovo ni pretirana zahteva, in da k skušnjam morajo točno in vedno hoditi, sicer jih zadene v kontraktu natančno določena

globa na korist penzijskemu zakladu dramatičnega društva.

Če je mogoče, naj se zbor pridobi, da bode sodeloval pri dramih, a to se mora natančno določiti v kontraktu, ne da bi mej sezono bile potem sitnosti z zborom. Člani zbera bi dobro nadomestili sedanjo komparzerijo in že s tem bi bilo znatno pomagano.

Na vsak način je treba poskrbeti majhen oder, na katerem bi se mogle vršiti skušnje, pa naj se ta oder postavi v gledališči, v dvorani za skušnje, ali kje drugje. Brez skušnjaj so dobre predstave nemogoče. Opera je imela navadno po dve generalni skušnji, ker se je radi nje vedno jedna predstava izpustila, dočim je drama imela samo po jedno skušnjo na odru, kar nikakor ne zadostuje. Majhen oder za skušnje je torej absolutno potreben.

Repertoir drame se mora že pred sezono definitivno določiti. Dotične igre morajo biti popolnoma pripravljene in uloge izpisane, da se ne bode zgodilo, kakor se je letos, ko se je pokazalo pri skušnjah, da je prevod neporaben in da ga je treba popolnoma predelati v zadnjem hipu, ko je bila igra že pol studirana.

Vse uloge je razdeliti dva meseca pred sezono, igralce in igralke pa je po kontraktu zavezati, da morajo za prvi mesec določene igre nastudirati

ljudstva izsesani denar in liže ruskemu carju noge. Govornik je navajal potem dolgo vrsto vneboupijojih slučajev, kateri so se zgodili pri volitvah v Gališki in vprašal Mladočeha, če so že pozabili, kako jih je tlačila železna pest. Na legitimacijski odsek se ni zanašati, zlasti ne, ker bodo v njem odločevali Čehi in Poljaki. Češki lev je postal dvojezičen, koncilijanten, obrit in galanten, a vzlic temu bodo umorjeni gališki volilci še dolgo strašili v tej zbornici.

Pscl. Abrahamowicz je rekel, da socijalni demokratje v zbornici vpijejo in vzdihujejo, da bi obudili mnenje, da so res zatirani. Gališka dežela je v zadnjih 30 letih znatno napredovala in kar so navedli socijalisti je vsa gola merenica.

Ko sta še govorila generalna govornika Tanczakiewicz in Wrenowski, nastal je pri faktičnih popravkih velik škandal in je predsednik končno socijalnemu demokratu Bernerju vzel besedo.

Naposled je zbornica vzprejela Stranskega predlog. Ker je Kathrein stvar tako zasukal, da se ni moglo vršiti glasovanje po imenih, kakor je predlagal Daszyoski, nastal je vihar in vsa levica je še pred glasovanjem zapustila zbornico.

Konec seje so dr. Šušteršič in tovariši nujno predlagali, naj vlada poviša triodstotno posojilo deželi Kranjski in naj vknjižbo kolikor moč olajša.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 9. aprila.

Grof Badeni in Poljaki. Ministerski predsednik grof Badeni ima nekda jako hude nasprotnike v poljskem klubu. Radi bi ga vrgli, da sami ministri postanejo. Ti Badenijevi nasprotniki niso mnogoštevilni, a imajo v klubu prvo besedo. Ko je bilo ministerstvo dalo ostavko, so ti možje dobro vedeli, da grof Badeni hoče liberalne veleposestnike pridobiti za novo večino, Dipaulijeve skupine pa ne mara. Ko se je ministerski predsednik še pogajal z liberalnimi veleposestniki, so se njegovi nasprotniki v poljskem klubu pogodili z Dipaulijevo stranko, za katero grof Badeni ne mara. Tako so osnovali ministerstvu nepovoljno večino, nadejajoč se, da tako prisilijo sedanjo vlado, da odstopi. To se ni zgodilo, a govori se pa, da se utegne kriza po velikonočnih počitnicah ponoviti.

Program nemške napredne stranke. Nemška napredna stranka je osnovala svoj klub in izvolila v njega predsedstvo dr. Funkeja, Pergelta in Grossa. Pri tej priložnosti je klub razglasil svoj program. Z vsemi silami hoče varovati nemško posest in ptegoval se bode za to, da se nemščini in nemškemu narodu ohrani dosežanja veljava, kar je v interesu jednotne državne uprave. R. zmere mej narodnostimi naj se uredi potom zakonodaje. Upirala se bode nemška napredna stranka vsem jezikovnim naredbam, ki Nemcem škodujejo in zahtevala, da se nemškega življa v upravi ne odpravi in ne odriva. Uprava naj se temeljito preustroji v svobodnem smislu. Duh ustave naj prešine vso upravo. Ohrani raj se šoli dosežanje državno nadzorstvo in njen mejverski značaj. Na teh podlagah naj se šol-

pred sezono, ne pa da se jih uče šele pri skušnjah. Sicer pa bi bilo dobro, da se začnejo skušnje jeden mesec pred sezono, ker morajo vsaj štiri igre biti popolnoma pripravljene, ko se otvori sezona.

Zelo potrebno je tudi, da dobi društvo dramaturga, kateri bi pazil na pravilno izgovarjanje — zdaj se govore na odru najrazličnejša narečja — in pregledoval rokopise, tako bi se vsaj govoril jednoten jezik.

Ako se vse to poskrbi, mora drama uspevati in procvitati, vzlic temu, da so nekateri igralci malomarni in vzlic temu, da občinstvo, kakor drugod, favorizira opero in vzlic temu, da se je boriti z velikimi težavami pri uprizoritvi, ker so scenični pripomočki jako pomankljivi in nezadostni.

O tem, kako so delovali posamični igralci in igralke, ne bomo govorili. Zadovoljni smo bili z režiserjem g. Inemannom, z gospč. Terševo, Polakovo in g. Danilovo ter z gg. Podgrajskim in Kranjcem. Marljiva sta bila tudi gg. Perdan in Lovšin. Gosp. Kranjec je v raznih ulgah pokazal lep talent, dokazal pa tudi, da je marljiv in vztrajen. Priporočali bi „Dram. društvu“, naj ga pošlje, če mogoče, na kako gledališko šolo, ker vse kaže, da postane lahko odlična moč, ako se mu da prilika, da se izobrazí in da kaj vidi. Poleg njega bi kazalo na kako tako šolo poslati tudi gdč. Ogričevo.

stvo pospešuje, izogiblajoč se vsacega podeželenja. Zabrani naj se zanašanje verskih preprirov v šolo. Varuje naj se jedakost vseh državljanov pred zakonom, svobodno izražanje misli in uvede svobodnejše zborovalno in društveno pravo ter poskrbi za svobodo volitev. Državni osnovni zakon in svobodnostne institucije naj se popolnijo. Mali obrt in kmetijstvo naj se podpira z boljšim strokovnim pomkom in cenejšim kreditom. Obrtno zadrugarstvo naj se popolni, preustrojijo zalaganja in premene dosedanje pristojbinske naredbe. Obrčala bode nemška napredna stranka vso pozornost domači industriji in trgovini in pobijala vse, kar bi utegnilo škodovati Avstriji na svetovnem trgovišči. Nepoštena konkurenca naj se odpravi, upelje starostno zavarovanje z državno podporo z oziroma na to, da se preveč industrija ne obrameni. Upeljejo naj se državni posredovalni uradi. — Program pogreva samo stare stvari, katere so že, kdo ve kolikokrat premlevali liberalni listi.

Nemški liberalci proti korupciji. Omeniti nam je še dveh znamenitih mest iz programa nemške napredne stranke. Upirala se bode ta stranka temu, da bi se zlorabljala moč časopisja v kapitalistične posebne koristi in za krateenje zasebne časti. Tudi je nova stranka odločno proti temu, da bi se zlorabljal političen upliv v dosego osebnih koristij, kakor dobro plačanih mest. Liberalci dosedaj niso bili taki moralisti. Njih časopisje je vedno zasledovalo posebne kapitalistične koristi. Politični upliv so pa tudi vedno liberalci skušali izkoristiti v svojo korist. Plenerga je porabil v to, da je postal dobro plačan predsednik najvišjemu skupnemu računšču. Najbrž tudi sedaj liberalci le v teoriji hočejo pobijati korupcijo, v dejanju pa ostanejo, kakršni so bili.

Rumunija Vlada je dala ostavko. Povod ministerski krizi so razpori v ministerstvu samem. Prejšnji ministerski predsednik Sturdza je v novem ministerstvu imel samo pet privržencev, ki so delali na to, da onemogočijo Aurelianovo vlado. To je ministerski predsednik videl in dal ostavko. Najbrž pride sedaj Sturdza zopet na krmilo. Nova vlada bode pa najbrž morala zbornico razpustiti. Liberalna večina je sedaj v zbornici v dve frakciji razcepljena in zatorej ž njo vladati ni lahko mogoče. Na vnanjo politiko pa rumunska ministerska kriza ne bode imela dosti upliva, kajti Sturdza in Aurelijan se glede vnanje politike močno vjemata. Splošno vse vladne premene v Rumuniji zadnja leta na vnanjo politiko ne uplivajo, ker so navadno le sad notranjih osebnih intrig, ki nimajo s političnimi načeli ničesar opraviti.

Dopisi.

Iz Kranja, 6. aprila. (Koncert pevskega zbora v Kranji 3. t. m.) Čestitamo Kranju, da more kot malo mesto pokazati tak pevski zbor, kakoršen je nastopil dne 3. t. m., čestitamo pevskam in pevcom, da njihov večmesečni trud ni bil zastoj, v prvi vrsti pa koncertnemu vodji g. prof. A. Štritofu, s čigar neumornim delovanjem je storilo glasbeno življenje našega mesteca nepričakovan korak — naprej! Mi nočemo laskati! Sedeč po sestavi programa, po pripravah za ta koncert, po načrtu, kakor se je izvajal vzpored, smo opravičeni, da povemo resnico, in ne samo hvallisanja, ker upamo, da bomo s tem dali pevskemu zboru — najlpe izpričevalo. Ko bi ga zmatrali za nič drugega, kot za toliko in toliko v zadnjem trenutku zbornih „izvrstnih“ gl s „svežimi“ glasovi, „nedosežnim“ prednašnjem itd., bi bilo naše stališče lažje! Tako pa samo — resnico! „Pevski zbor“ broji 30 članov, mej katerimi so nam najboljše ugajali čisti, blagodoneči, in posebao v nižavi krepki alti, s katerimi se sicer močni, ali premalo uglašeni sopran daleč ne more meriti. Po številu najslabše zastopan je bas. Vsaki f ali celo ff drugih glasov ga potopi, tako da tudi glasovi onih gg. basistov, ki so znani kot izurjeni pevci, ne pridejo do svoje veljave, dočim tenor kljub relativni sili, toda ravno vsled svoje razumne akomodacije ni motil celotnega vtisa. Vzporod se je pričel z Nedvedovim „Pastirjem“. Pesem je, če tudi tako dovršeno pela, kot smo jo čuli od Kranjskega pevškega zbora, ravno toliko dobra, da se občinstvo ne dolgočasi, in zopet toliko slaba, da se o nji ne more nič boljšega povedati. Če preidemo takoj konemu delu, pri katerem sta zbor in dirigent pokazala vso svojo moč in znanje, moramo imenovati „Ljubico“ — znano, a prav tako težko, kot hvaležno in mojstersko skladbo Foersterjevo. Ne samo, da se je pela tehniški v polni meri dovršeno, da je nelahka menjava tempov ostala vedno v onih srečnih mejah, izven katerih je pesen karikatura — gospodu dirigentu se je tudi posrečilo, da je za ta biser domače glasbe vzbudil v pevcih smisel ter srce, in pretresajoča

tragedija, ki je izražena v vsakem taktu te kompozicije, našla je v pevskem zboru Kranjskem izbornega interpreta. Ne v toliki meri popolen in vsestranski je bil uspeh „Kitice“ (A. Foerster) in Dvofakovih duetov: „Beg“ in „Prstan“. Svoja vrline: nuanciranje v dinamiki, lepo fraziranje in natančno izgovarjanje je pokazal zbor tudi pri teh komadih. Ali pogrešali smo fine, lahne gracije, brez katere te pesmi izgube mnogo sveže, veselo poezije, ki cvete v njih... V sedmeroglasnem „Ave Maria“ iz „Gorenjskega slavčka“ nam je posebno ugajal oni piano velikega zbora, ki je hkrata pričla dobrega okusa dirigenta kakor velike izurjenosti pevcev. Sicer pa sodi po našem mnenju ta skladba bolj v gledališče, kot v koncertno dvorano. V sekretu iz „Prodane neveste“ so se poskusile solo-moči in žele pohvalo občinstva. Završil se je vzporod z zborom in tercetom „Nebesje oznanja“ iz Haydnovega „Stvarjenja“, ki se je moral na vsestransko željo ponavljati. Če prezremo malo nezgode in nekaj prepočasni tempo dragega dela pri prvem petju, kakor tudi distoniranje soprana v tercetu, — ravno tukaj lahko izrečemo svojo splošno sodbo, namreč: S koncertom od dne 3. aprila se je povzdignil pevski zbor v Kranji do stopinje, pri kateri se začne umetno petje in neha pri nas toli hvalisani in bujno cvetoči diletantizem. V imenu vsega občinstva kličem: „Po ti poti naprej! in mu želimo, da mu še dolgo ostane ohranjen njegov ravno tako nadarjeni, kot vztrajni in požrtvovalni vodja gospod prof. Štritof! Kot solista sta nastopila gdč. L. Corazza (klavir) in g. P. Lozar (goslji) in prinesla v vzporod prijetno izpremembo, na komur smo jima s poslušalci vred hvaležni. Svojeaga poročila nemorem izvršiti, da ne bi pohvalno omenil spremljevanja na klavirji, katero je s spretno roko oskrbel gdč. Corazza. Dr. K. S.

Mozartov „Requiem“.

Znano je, da je zadnje Mozartovo delo bil njegov „requiem“. Skrivnost pa, kaj je bilo Mozartu povod tega dela, je bila vzrok, da je ostala tudi poznejša osoda tega njegovega poslednjega speva dolgo nejasna. G. Weber in abbé Stadler sta začela sicer že 1826. l. kritično preiskavati, koliko „requiem“ je Mozart sam izvršil, in kaj je pripisala tuja roka Süsmayrjeva, vendar je bil njiju trud malodane brezuspešen, in šele, ko je originalni rokopis 1838. l. skoraj pol stoletja po Mozartovi smrti, prišel v last c. kr. dvorne knjižnice, je bilo mogoče na podlagi tega prvopisa o pristnosti razsojevati. Sklepati se dá, da je Süsmayr le „beneficentus“ samostojno napisal, pri nekaterih drugih oddelkih „requiem“ pa le dopolnil Mozartove načrte in dostavil instrumentacijo. Za istino smemo smatrati, da so v vsem velikolepem delu poglavitee ideje popolnoma Mozartova lastnina in da je delo izvršeno po njegovih mislih. O dostavah Süsmayrjevih pa pravi A. B. Marx: „Wenn diese Musik nicht von Mozart ist, so ist sie doch eines solchen Ursprunges vollständig würdig“.

Tajnostni povod „requiemu“ je bil pa sledeči: Na posestvu Stappach blizu Schottwiena pod Semeringom je živel koncem prejšnjega stoletja graf Franc Walsegg. Ta graf, ki je bil vnet prijatelj glasbe, je imel napako, da je pri skladateljih naročal dela, jih potem skrbno prepisal in v domačem orkestru dal izvajati kot svoje skladbe. Meseca febr. 1791. l. je grafu umrla soproga. Dolgo časa se ni mogel odločiti, ali sme tudi ob taki resni priliki varati duhovnike, zbor, orkester in vse poslušalce; končno si je izbral posredovalca, ki mu je bil dovlj molčec, in poslal svojega oskrbnika Leutgebca Mozartu, naj mu ta za svoto 50 cekinov spiše mašo zadušnico. — Bilo je meseca julija. Mozart je, zamišljen v delo, pisal partituro opere „Zauberflöte“. Kar se odpro vrata, in tiho vstopi sub, visok mož, ki mu molče poda zapečateno pismo. Bilo je brezimno naročilo za mašo zadušnico s pristavkom, da ima naročnik važnih vzrokov, ostati nepoznan, in da naj ga Mozart tudi ne išče — trud njegov bi bil zaman. Skrivnostno kakor je prišel, je sel izginil čudno obnašanje in vsa prikazen njegova, kakor naročilo samo na sebi je na Mozarta, ki je tačas že bolehal in čutil, da smrt ni več daleč, naredilo vtisk, kakor da je prišlo naročilo od nadsvetnega vladarja, in sicer za Mozarta samega. In bolj in bolj se je utrdilo to prepričanje, in nekak svet strah se je pri njem vkoreninil — dokaz, da je o naročniku molčal celo proti najboljšim svojim prijateljem. — Obljubil in pričel je delo, a izvršiti ga ni mogel. V prvi polovici avgusta meseca je sprejel še novo naročilo, da naj k slavnosti venčanja cesarja Leopolda II. v Pragi napiše opero. Odložil je „requiem“ in — skoro neverjetno — v 18 dneh dovršil opero „Titus“, katera se je pod njegovim vodstvom prvič pela dne 6. septembra 1771. l. v Pragi. In tudi, ko se je vrnil iz Prage, mu še ni bilo miru za „requiem“. Izvršiti je moral najprvo opero „Zauberflöte“. Po njeni premijeri pa (30. sept.), ni sprejel, kakor bi vedel, da šteje življenje njegovo le malo dni še, nobenega naročila več, popolnoma se je uglobil v zadušnico. Kakor senca mu je bil tudi čudni grofov sel vedno za hrbtom ter ga prigajal k delu. — Dne 5. decembra je izdihnil velikano svojo dušo. Drugi dan so ga prinesli na pokopališče k St. Marxu. Nihče ga ni spremljal. In „Requiem“ je ostal nedovršen.

O podrobnostih „requiema“ se je razgovarjal Mozart pred smrtjo jedino s svojim učencem Süßmayrjem. Franc Ks. Süßmayr se je porodil 1766. leta v Steyerju, 1794. l. je postal kapelnik dvornega gledališča na Dunaju in kot tak umrl 17. sept. 1803. l. Tega Süßmayrja je prosila vdova, naj izvrši delo, da bi jej ne bilo treba vrniti honorarja, kateri je Mozart že prej dobil za zadušnico; Süßmayr je prošnji ustregel in dopolnil partituro, katero so potem izročili oskrbniku Lentgebu, in katero je šele 1838 l. prišla na dan.

Mozart se je pri skladanju „requiema“ držal popolnoma besedila. „Requiem“ je glasbena slika, ki nam kaže vse občutke skesane duše, ki izraža vse dušne bridkosti, najponižnejšo prošnjo za oprostitve in milost, žalost grešnega ljudstva, zaupanje v Boga, vse groze peklenske in kazni sodnega dneva. Partitura nam priča, da je bil Mozart popolnoma poučen o veliki nalogi, da je imel pa tudi trden sklep, z vso svojo ženjalnostjo in umetnostjo vstvariti zares veličastno delo.

„Glasbena Matica“ je za tretji koncert izdala o „requiemu“ kakor tudi o Schubertovi simfoniji obširno razlago, katero bodo prijatelji glasbe gotovo radostno pozdravili. Josip Čerin.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9 aprila.

(Občinske volitve.) Za nedeljo dne 11. t. m. na 11. uro dopoldan sklicani volilni shod za tretji volilni razred, se bo vršil v Sokolovi telovadnici v „Narodnem domu“. Shoda sklicana za torek dne 13. in za sredo dne 14. t. m. ob 7. uri zvečer pa se bodeta vršila v mestni dvorani.

(Klevetnikom!) Uvodni članek včerajšnjega „Slovenca“ nosi ta bobneči naslov. Vse drugo pa je bolj ponižno, in prej kot ne izrodek semeniščarja, ki upa s svojo neumnostjo dobro karijero napraviti! Zategadelj se neslani mladenič že sedaj v ospredje sili, ter nam pogreva naše strupeno „nemškutarstvo“, i druge take prismodarije, s kojimi nas nekaj časa sem naši neotesani nasprotniki obsipajo. Napoveduje se zopet in zopet boj našemu listu! Dobro! mi ne bodemo pred vami pod klopi zlezli, in tudi vašega preklinjanja se prav nič ne bojimo, ker vemo, da vaš plehati grom ravno toliko velja, kakor Kalhov v opereti! Pri tej priliki pa smo lahko ponosni na „Slovenčev“ priznanje, da ima naš list mnogo veljave, in da je zategadelj boj proti njemu neizogiben. Golo „katoličanstvo“, kakor vidite, še ne doseže vsega, in tudi nas — ako Bog da — ne bo pogoltnilo, če tudi vemo, da je to privilegovano „katoličanstvo“ jako požrešno. Ali še jedenkrat: če hočete imeti boj, častiti gospodje časnikarski kolarniki, smo vam na razpolago! Končno pa bodi ti gospodi še povedano, da ima tudi narodna stranka svoj upliv v slovanski zvezi, ki je vsaj toliko vreden, kakor oni „Slovenčeve“ stranke! Bodite torej nekoliko bolj ponižni, in ne šopirite se kot petelinčki na gnoju, ker bode sicer svet vam v skodo prezgodaj sprevidel, da ste le politični Pavlihe, in družega nič. To vedo danes že celo v Dalmaciji!

(„Slovenec“ in resnica) sta si smrtne sovražnika, in niga dneva, da bi na podlagi krajsko-katoliške morale pisani „politični list za slovanski narod“ vsaj jedenkrat ne dal resnici brce. Za časa volitev se je „Slovenec“ na vse mogoče načine trudil utepsti svojim pristašem vero, da so si ti preklicani slovanski liberalci napravili zvezo s socialno demokratično stranko, in na zadnje je še vrgel bombo, da je na nekem ehodu jeden socialističnih voditeljev povedal, da je narodna stranka ponujala socialno-demokratični kompromis. Socialni demokratje so bili, kar je „Slovenec“ sveda povsem nerazumljivo, tako pošteti in so resnico povedali, da namreč narodna stranka ni nikdar socialistični ponujala kompromisa, nego da so le neki posamični pristaši narodne stranke v privatnih pogovorih izrazili željo, „da bi obe stranki v nekaterih volilnih momentih složno postopali“. Take želje so tudi klerikalci izrekli napram posamičnim „liberalcem“, a narodna stranka ni iz tega izvajala, da jej je klerikalna stranka ponujala kompromis, ker je nje navada, držati se resnice. Naj se „Slovenec“ zvija kakor se hoče, faktum je in ostane, da je prav kranjsko-katoliško lagal, ko je raznašal vest o narodno-socialno-demokratičnem kompromisu. Da svoj poraz še bolj prikrije, ponatisnil je „Slovenec“ kar je pisalo socialno demokratično glasilo o volitvi v Idriji, da je namreč 100 idrijskih socialnih demokratov glasovalo za dra. Ferjančiča in da so ti glasovi prepredili, da ni prišlo do ožje volitve. No, večina, katero je dobil dr. Ferjančič, dokazuje,

da bi bil brez ožje volitve prav častno zmagal, tudi ko bi bil dobil 100 glasov manj. A mi poznamo Idrijo in poznamo socialne demokrata, ter vemo, da v Idriji ni 100 socialno-demokratičnih volilcev. Pravih socialnih demokratov-volilcev je v Idriji toliko, kolikor jih je glasovalo za socialno-demokratičnega kandidata, vsi drugi so za socialne reforme v duhu pravice in pravičnosti uneti, svobodomiselnih in monarhističnih narodnjaki ter so iz prepričanja glasovali za kandidata narodne stranke. „Delavec“ je renomiral, ko je govoril o 100 volilcih, katere ima njegova stranka v Idriji, in to ve tudi „Slovenec“, ali ker mu dobro služi, kar je pisal „Delavec“, zato se hlina, kakor da mu vse veruje, kakor da je vse to gola istina. Sicer pa ve vsakdo, da se resničen socialni demokrat ne izneveri svojim načelom in da ne bo glasoval za nesocialističnega kandidata, ako ima njegova stranka posebnega kandidata.

(III. redni koncert „Glasbene Matice“) vršil se bo v ponedeljek, dne 12. t. m. P. n. gg. abonente se prosijo, da se blagovole za svoje sedeže zglasiti z legitimacijami v trafiki g. Šušarke. Ob enem se prosijo oni gg. abonente, kateri druge polovice abonementa še niso plačali, naj to store ali pri g. Šušarke ali pa na večer koncerta pri blagajnici.

(Jutrišnji družbinski večer.) ki ga prirede Sokolovi tamburaši v telovadni dvorani v „Narodnem domu“, ima skoro povsem nove točke v bogatem vzporedju, mej njimi nekatere take, kakor se doslej še niso izvajale pri jedincih prilikah. Ni torej dvoma, da bode večer izredno zabaven in zanimiv, ter da bode tamburaški zbor zadano nalogo izvršil prav častno.

(Semenj) Na včerajšnji semenj je bilo prignanih 821 konj in volov, 261 krav in 72 telet skupaj 1154 glav. Kupčija je bila sploh prav živahna. Posebno volji za rejo so se prav dobro prodajali, ker je bil prišel žid iz Morave in jih je dobro plačeval. Ravno tako živahna je bila kupčija s konji, ker so bili prišli kupci iz Italije in so jih veliko nakupili in tudi dobro plačali.

(Čitalnica v Spodnji Šiški) imela bode v nedeljo dne 11. aprila t. l. ob 2. uri popoldne v društveni sobi izredni občni zbor. Dnevni red: 1. Prezembna društvenih pravil. 2. Zgradba društvenega doma.

(Iz Most pod Ljubljano) se nam piše: Pri zadnji občinski volitvi, ki se je vršila po zimi, dobili smo tudi pri nas, sveda po trudu nekkih gospodov, novega župana in čisto nov odbor. Menili smo, in tudi govorilo se je, da bodo novi gospodje takoj ustanovili prostovoljno gasilno društvo, toda varali smo se, kajti sedaj se nihče več ne zmeni za ustanovo imenovanega društva, akoravno imamo že brizgalno, ki nas stane čez pol tisočaka. Škoda je le, da se brizgalna hrani v neki od potresa precej popokani šupi, zakaj bati se je, da bode tako zarjavela, da niti za rabo več ne bode. Toraj na delo, gospodje v občinskem odboru! Treba je samo malo dobre volje, in nekaj malega truda, stvar je prav lahka, ker imamo že brizgalno ter mož in fantov v Mostab, Selu in v Volmatu dovolj, celo nekaj odslužnih vojakov imamo, ki bi prav radi pristopili. — V svrhu nakupa potrebnih priprav prosim naj se na merodajnih mestih podpore, in ako drugače ne gre, pomagati mora tudi občina z dotklado, oziroma podporo ali posojilom. Gospoda župana pa prosimo da se za stvar v prihodnje bolj zanima kakor do sedaj, ker je on po gasilnem redu za Kranjsko od 1881 leta v to tudi poklican.

(Samomor.) 48letna Marija Rožnik je v noči od torika na sredo, ne da bi se bila oblekla, zapustila skrivaj svoje stanovanje in šla v Savo, kjer so ljudje drugi dan našli njeno truplo. Samomorilka je bila umobolna.

(Najdeno truplo) Blizu Stopič v krškem okraju našli so ljudje te dni truplo kacihi 50 let starega moža v Savi. Identiteta mrtveca se še ni mogla dognati.

(Laški izgredi v Kopru) Neznosne so razmere, v katerih žive slovanski dijaki v Kopru. Poleg tega, da je mesto Koper skrajno neprimerno radi nezdrave lege svoje, odklikuje se to lahonsko gnezdo po divjem prebivalstvu svojem, ki ob vsaki priliki napada in nesramno insultira dijake slovanske narodnosti. Redoma vrste se napadi na uboge mladeniče, nikdar niso varni življenja svojega! Slednji čas pa so ti napadi dosegli svoj vrhunec. O času volitev so napadli posamezne dijake in jih mnogo ranili do krvi, a 7. t. m. se je zgodil škandal, ki je vreden, da se opiše v zgodovini „avite culture“ lahonske. Dne 7. t. m. ob 4. uri popoldne so prišli gojenci iz učiteljskega. Tikom pred zavodom jih je napadla druhal. Pričela jih je obdelovati s pestmi. Štiri dijake so hučo poškodovali, kakor smo že brzojavno javili. Bilo je kakih 30 razgrajalcev, kateri so bili očitno podkupljeni, in tudi italijanski gojenci zavoda so se čudno vedli. Značilno je to, da ni bil nobeden italijanski gojenec napaden in po napadu šli so gojenci italijanske narodnosti z istimi razgrajalci, ki so prej napadli slovanske njih sošolce. Orožniki so zaprli par raz-

grajalcev. Istega večera so nadlegovali in napadli Koperčani slovanske gojence v dveh stanovanjih. Tolkli so po vratih jednega stanovanja in pobili vsa okna. Razgrajali in kričali so „fuora i sciavi, abbasso, morte ai sciavi!“ i. t. d. Mestna straža je prišla, ko je bilo že vse razbito, po stari navadi. Na drugem stanovanju so morali ob 9. uri zvečer ustaviti veterne, če ne bi jim bili pobili okna. Ti napadi so se ponovili. Danes je bilo še huje. Popoldne je prišla druhal pred stanovanje dijakov, kateri radi izgredov niso mogli v šolo, ter jih zasramovala z ostudnimi psovkami in jim zagrozila, da jih napade pred učiteljskim, ako se prikažejo v šolo. Zvečer napadli so Lahi zopet stanovanje dijakov. Po oknih je letelo kamenje in bati se je bilo, da ulomijo vrata. Vender se jim to ni posrečilo! Radi teh izgredov, neznosnih teh razmer in divjega prebivalstva ne morejo dijaki še vedno v šolo. Ker je prebivalstvo vedno bolj divje, ni upanja, da se kmalu pomiri. Ako ne poseže vlada vmes, je izključeno, da bi mogli dijaki v šolo tudi v prihodnje, ker niti na stanovanjih niso varni svojega življenja. Ali se je obrnil ravnatelj c. kr. učiteljskega do pristojnih oblastij in je li storil potrebnih korakov, ni znano, govori se pa, da ni storil ničesar. Iz vsega tega je razvidno v kakih razmerah morajo živeti slovanski dijaki v tem gnezdu. Izročeni so na milost in nemilost poulične plačane druhali, ki jih napada in zasramuje ne le na ulici, ampak tudi pred šolo in v stanovanjih. Naj bi slavna vlada in vplivni krogi delali na to, da prenehajo te razmere, ker slovanskim gojencem v tem mestu ni obstanka!

(Odhodnica g. dr. K. Štrekelja.) Z Dunaja se nam piše: Koncem t. m. preseli se gospod dr. Karol Štrekelj, ki je bil imenovan izvr. profesorjem na graško vsučilišče, z Dunaja v Gradec. Slovenski klub priredi tem povodom v soboto, dne 10. aprila v hotelu „zur goldenen Ente“ II Remergasse 4, svojemu dolgoletnemu marljivemu članu in bivšemu tajniku podpornega društva za slovanske visokošolce odbojstvo. Govor bode imel g. dr. Mat. Murko, c. kr. docent na vsučilišču dunajskem. Koncertovale pa bodo gospodične: Marica Lužarjeva, Nada, Olga in Vera Simoničeve. Začetek ob osmih zvečer.

(Razpisane službe) Mesto davkarja v področji finančnega ravnateljstva v Ljubljani v IX. čim. razredu. Prošnje do dne 19. aprila predsedstvu fin. ravnateljstva v Ljubljani. — Mesto finančnega svetnika in davčnega administratorja v Ljubljani v VII. čim. razredu eventualno mesta davčnega nadinspektorja v VIII. davčnega inspektorja ali finančnega komisarja v IX. čim. koncipista v X. čim. razredu. Prošnje do konca meseca aprila predsedstvu fin. ravnateljstva v Ljubljani.

(Čudna pravda) se je začela pri okr. sodišču v Brzezanyju v Gališki. Neki duhovnik toži nekega advokata na plačilo 200 gld. Advokat mu je bil obljubil, da mu povrne agitacijskih stroškov 200 gld., ako pri volitvah zmaga Romančuk. Oficijelni skrutinij je izkazal premalo glasov za Romančuka in komisija je njegovega protikandidata proglasila izvoljenim. Tožitelj duhovnik pa trdi, da je volilna komisija sleparila in zahteva, naj se pod prisego zaslišijo vsi volilci kako so glasovali, oziroma naj se zaslišijo od njega kot pričre navedeni volilci, kateri so pripravljani priseči, da so glasovali za Romančuka. Ako vsi kot pričre poklicani volilci prisežejo, da so glasovali za Romančuka, je s tem sodno dognano, da je dobil Romančuk večino glasov, da je pa volilna komisija sleparila.

(Družbo morilk.) katera je svoje sorodnike vpisovala v pogrebna društva in jih potem spravljala s sveta, da je dobila od društev običajno podporo, je policija zdaj zasledila tudi v Miskolezu. Zaprla je 7 žensk, katere imajo 23 umorov na vesti.

(Premeteni žid) Varšavska policija je ob sodila nekega židovskega tovarnarja na 30 rubljev globo, ker njegova tovarna ni bila urejena v sanitarnem oziru po policijskih odredbah. Žid si je premeteno pomagal. Zvalil je krivdo na delavce in mej nje razdelil naloženo mu globo ter vsakemu primeren znesek od plače odtegnil. Tako je namesto 30 rubljev dobil 50 rubljev. Plačal je iz te svote globo, ostanek pa vtaknil v svoj žep — „za strah“.

Brzojavke.

Dunaj 9. aprila. V današnji seji poslanske zbornice je pri razpravi o nujnih predlogih glede jezikovne naredbe za Češko nastal velik vihar. Šönererjevec Wolf je otvoril razpravo s hujskajočim govorom, v katerem je grozil z germanijo irredento in napovedoval, da se preženo vsi Čehi iz nemškega ozemlja na Češkem. Levičar Funke je imenoval naredbo revolucionarne akte, nacionalec dr. Steinwender pa je trdil, da se je z naredbo uvedla vlada tujih čeških uradnikov nad nemškim narodom. Jako odločno je govoril ministerski predsednik grof Badeni, kateri je rekel, da je vlada izdala jezikovno naredbo, ko je uvidela, da sporazumljenja z Nemci ni moč doseči. Vlada

je prevzela vso odgovornost za to naredbo, ker jej je namen, zagotoviti enakovrednost češkega in nemškega naroda. Končno je Badeni komentiral cesarjevo pismo s katerim je bila odklonjena demisija, tako, da je po njem izključena strankarska vlada. Desnica je prirejala Badeniju burne ovacije. Za češke veleposestnike je izjavil Palfy, da bodo postopali porazumno z zastopniki češkega naroda in se potegovali za enakopravnost. Razprava traja še.

Dunaj 9 aprila. Ko je po Palfyjevem govoru predsednik Kathrein naznanil, da se je mej drugimi poslanci oglasil za besedo tudi Dipauli, in sicer zoper najnost stavljenega predloga, uprizarili so nemški nacionalci in liberalci velik škandal ter psovali Dipaulija, kliče: Lopov! Izdajalec!

Atene 9. aprila. Mej grškim prebivalstvom v Tesaliji in Macedoniji se je začelo revolucionarno gibanje. Turške oblasti so aretovale več sto grških duhovnikov in drugih uglednih mož.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
8	9. zvečer	732.9	9.8	sr. vzhod	del. obl.	0.0
9	7. zjutraj	734.1	8.7	sr. svzh.	skoro jas.	
	2. popol.	733.8	15.1	sr. vzhod	skoro jas.	

Srednja večerajna temperatura 9.3°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 9. aprila 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		30	
Avstrijska zlata renta	122		65	
Avstrijska kronska renta 4%	101		10	
Ogerska zlata renta 4%	121		75	
Ogerska kronska renta 4%	99		35	
Avstro-ogerske bančne delnice	937		—	
Kreditne delnice	349		50	
London vista	119		50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		62 1/2	
50 mark	11		73	
50 frankov	9		51	
Italijanski bankovci	45		20	
C. kr. cekini	5		65	

Št. 11.199.

Razglas.

(498-2)

V zmislu §. 53. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da bodo

računi o prejemkih in troških

1. mestne klavnice,
2. mestnega loterijskega posojila in
3. mestnega vodovoda

za 1896. leto od danes naprej 14 dnij javno razgrnjeni v mestnem knjigovodstvu občanom na vpogled.

Pri pretresovanju in konečni rešitvi teh računov vzel bode občinski svet slučajne opazke o njih v prevdarek.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 2. aprila 1897.

Štev. 22.

Dražbeni razglas.

(495-2)

Dovoljeno

preložitev okrajne ceste mej Mačkovcem-Lešnico in Št. Petrom

proračunjeno na 11.375 gld. 39 kr., bode oddal okrajni cestni odbor

dné 20. aprila t. l., v torek po Veliki nedelji

od 9.—12. ure dopoldne v svoji pisarni v Novem mestu po javni zmanjševalni dražbi.

Podjetniki se vabijo k tej dražbi s pristavkom, da so razvidni dotični obrisi, proračuni, splošni in posebni stavbeni pogoji pri odborniku gospodu c. kr. okrajnemu inženirju v Novem mestu v navadnih uradnih urah.

Pri začetku ustne dražbe mora, kdor hoče dražiti, pet odstotkov od izklicne cene, to je 568 gld 77 kr. varščine vložiti, katera se pa po končani obravnavi taistemu, kdor ne bode zdražil, proti potrdilu vrne; nasproti pa mora, kdor bode delo prevzel, dodati varščino na deset odstotkov.

Na zapečateni pismene ponudbe, katere mcrajo biti kolekovane s 50 kr., katerim mora biti 10% varščina priložena in katere morajo biti natanko po predpisu §. 3. splošnih stavbenih pogojev narjane ter opremljene na zavitku s pripombo, za kar se kdo ponuja, se bode oziralo le do začetka obravnave.

Okrajni cestni odbor v Novem mestu

dné 2. aprila 1897.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (15-80)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čes. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čes. Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. s jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čes. Selsthal v Solnograd, čes. Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čes. Selsthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Ouh, Genova, Paris; čes. Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovic, Plesnj, Marjine vav, Heb, Francove vav, Karlove vav, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten; Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Ouh, Bregenz, Inomost, Zell na Jeseru, Land-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabel. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabel.

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 9. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 22 min. s jutraj, ob 9. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 25 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in prasnkih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. s jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in prasnkih.)

Ana Wallentin

modistinja z Dunaja

na Dunajski cesti št. 8, I. nadstropje

se priporoča p. n. damam (505-1)

za izdelovanje klobukov vsake vrste

zagotavljajočo točno in okusno izvršitev.

Najnovejši dunajski modeli v Toques, Capots, čipkastih in slamnatih klobukih so vedno na skladišču.

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša ustna voda priznani

Anatherin

katerega izdeluje dvorni zobozdravnik (437) dr. J. G. Popp na Dunaju. (6)

V steklenicah po gld. 1.40, gld. 1.— in gld. —50 v vseh lekarnah, droguerijah in parfumerijah.

Imate li otroke?

Gotovo! To naj Vam bode tim bolj uzrok, da vporabljate le popolno čisto in rezko-ti prosto milo, s katerim umivate dojenčke in otroke; kajti oistrolugasta mila so za nežno otroško kožo naravnost st-up. Kupujte, ako hočete dobro kupiti, posebno v novejšem času z dragocenimi tvarinami znatno zboljšano in spopolnjeno **Doering-ovo mlo s sovo**. To mlo ne provzroči nikakega žgočega čuta, nikake napetosti kože po umivanju, ono je otroško mlo par excellence in velja le (213 2) 4 **30 kr.** komad.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričić

Generalno zastopstvo: A. Metsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 8.

Najboljši fabrikat:

I. kranjski lanenoolljnat firnež

I. kranjsko čisto laneno olje

Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje (130-20)

Adolf Hauptmann

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, laka in kleja v Ljubljani, na Sv. Petra cesti.